

РЕШЕНИЕ

№ 25921

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5645** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД срещу Решение без номер от 11.03.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 14396/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 96 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-26КИ-253/19.092024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община.

С посоченото НП на „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 400 лв. на основание 154б, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община /Наредбата/, за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че не е доказано извършването на СМР от санкционираното дружество, поради което не е извършено посоченото в НП нарушение. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно е направено искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрк. Н., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. П., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 01.04.2024 г., около 14:20 ч., е извършена проверка в [населено място], район „Студентски“, [улица],[жк]- до паркинг на развлекателен център „Джой Стейшън“ на строителен обект „Аварийен ремонт на топлопровод“, като ремонтът е извършван от "Топлофикация София" ЕАД. Констатирано е, че дружеството, осъществява аварийни ремонтни работи на топлопровод и е замърсило обекта и околното пространство със строителни отпадъци, кал по време и след приключване на СМР. Констатациите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № КП-24-0012647/01.04.2024 г., към който е приложен и снимков материал.

Съставен е АУАН № 24-26КИ-253/23.04.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП. Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено касатора на 27.03.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 09.04.2025 г. /вх. № 126383/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че НП не отговаря на изискванията на чл. 57, т. 5 от ЗАНН. НП съдържа пълно описание на нарушението, което е ясно и непротиворечиво. Посочено е конкретното деяние, с което е осъществен съставът на административното нарушение, за което е санкционирано дружеството-касатор.

Съгласно чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата, се забранява замърсяването на обекта и околното пространство по време и след приключване на СМР.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество е извършвало СМР – „Аварийен ремонт на

топлопровод“, като е замърсило обекта и околното пространство по време и след приключване на СМР /видно от изготвения снимков материал, приложен към съставения констативен протокол от извършената проверка на място/.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е установено безспорно извършването на замърсяване от дружеството, тъй като в административнонаказателната преписка се съдържа съставеният констативен протокол от извършената проверка на място, както и изготвеният снимков материал, от който е видно, че е налице замърсяване на посоченото в НП пространство.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е установено в кой момент е извършено нарушението. Видно от съдържащото с в административнонаказателната преписка уведомление, изпратено от касатора до Столичен инспекторат на основание чл. 72 от ЗУТ, СМР са извършени в периода то 09.30 часа на 05.03.2023 г. до 24:00 часа на 12.03.2024 г.

От касатора не са ангажирани никакви доказателства, оборващи тези констатации.

Съгласно чл. 154б, ал. 1 от Наредбата, наказва се с имуществена санкция в размер от 1400 до 4000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице, което осъществи някое от действията по чл. 29а. В случая имуществената санкция е в законоустановения минимум от 1 400 лв., поради което не може да бъде намалена.

С оглед характера на извършеното нарушение и обстоятелството, че същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, касационният състав приема, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 11.03.2025 г., постановено по нахд № 14396/2024 г. на СРС, НО, 96 състав.

Решението е окончателно.